A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2016. május 24.*

„Közös kül- és biztonságpolitika — Az atomfegyverek Iránban való elterjedésének megakadályozása érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott korlátozó intézkedések — A pénzeszközök befagyasztása — Téves jogalkalmazás — Jogalap — Mérlegelési hiba — Bizonyítékok hiánya”

A T-423/13. és T-64/14. sz. egyesített ügyekben,

a **Good Luck Shipping LLC** (székhelye: Dubaj [Egyesült Arab Emírségek], képviselik: F. Randolph QC, M. Lester barrister és M. Taher solicitor)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: V. Piessevaux és B. Driessen, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

egyrészt az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/413/KKBP határozat módosításáról szóló, 2013. június 6-i 2013/270/KKBP tanácsi határozatnak (HL 2013. L 156., 10. o.), az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 267/2012/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2013. június 6-i 522/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletnek (HL 2013. L 156., 3. o.), az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/413/KKBP határozat módosításáról szóló, 2013. november 15-i 2013/661/KKBP tanácsi határozatnak (HL 2013. L 306., 18. o.), valamint az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 267/2012/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2013. november 15-i 1154/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletnek (HL 2013. L 306., 3. o.) a felperest érintő részében történő megsemmisítése iránt, másrészt pedig az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/413/KKBP határozat módosításáról szóló, 2013. október 10-i 2013/497/KKBP tanácsi határozat (HL 2013. L 272., 46. o.), valamint az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 267/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. október 10-i 971/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 272., 1. o.) alkalmazhatatlanságának megállapítása iránt benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: E. Martins Ribeiro elnök, S. Gervasoni és L. Madise (előadó) bírák,

hivatalvezető: M. Junius tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2016. január 13-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 A jelen ügyek az Iráni Iszlám Köztársasággal szemben nyomásgyakorlás céljából elfogadott korlátozó intézkedések sorába illeszkednek, amely intézkedések arra irányulnak, hogy Irán abbahagyja az atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó tevékenységeket és az atomfegyverek célba juttatására szolgáló rendszerek fejlesztését.

2 A felperes, a Good Luck Shipping LLC Dubajban (Egyesült Arab Emírségek) székhellyel rendelkező tengerhajózási társaság. Szervezi a hajók kikötését, valamint a rakományok ki- és berakodását.

3 2010. július 26-án az Európai Unió Tanácsa az EUSZ 29. cikk alapján elfogadta az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló 2010/413/KKBP határozatot (HL 2010. L 195., 39. o.; helyesbítés: HL 2010. L 197., 19. o.). E határozat 20. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Az alábbiakhoz tartozó, azok közvetett vagy közvetlen tulajdonában vagy birtokában lévő, vagy az általuk közvetve vagy közvetlenül ellenőrzött valamennyi pénzeszközt és gazdasági forrást be kell fagyasztani:

[…]

b) az I. mellékletben nem szereplő azon személyek és szervezetek, akik Irán atomfegyverek terjesztésének [helyesen: elterjedésének] veszélyével járó tevékenységeiben vagy atomfegyverek hordozóeszközeinek fejlesztésében – többek között a tiltott termékek, áruk, felszerelések, anyagok és technológiák beszerzésében való részvétel által – közreműködnek, azzal közvetlen kapcsolatban állnak vagy ahhoz támogatást biztosítanak, vagy olyan személyek vagy szervezetek, akik az előbb említettek nevében vagy irányításuk szerint járnak el, vagy az említettek tulajdonában álló vagy – akár törvénytelen módon is – ellenőrzésük alá tartozó szervezetek, vagy azon személyek vagy szervezetek, akik segítenek a jegyzékbe vett személyeknek vagy szervezeteknek abban, hogy elkerüljék [helyesen: megkerüljék] vagy megsértsék az 1737 (2006), az 1747 (2007), az 1803 (2008) és az 1929 (2010) ENSZ BT-határozatok vagy e határozat rendelkezéseit, továbbá az IRGC [az Iszlám Forradalmi Gárda] és az IRISL-nek [az Iráni Iszlám Köztársaság Tengerhajózási Társasága] egyéb magas rangú tagjai és szervezetei, illetve az ő tulajdonukban lévő, az általuk ellenőrzött vagy a nevükben eljáró szervezetek; ezek felsorolását a II. melléklet tartalmazza.

[…]”

4 A 2010/413 határozat II. mellékletének „Az Iráni Iszlám Köztársaság Tengerhajózási Társasága (IRISL)” című III. címében több társaság, köztük az IRISL és a Hafize Darya Shipping Lines (a továbbiakban: HDSL) nevét felvették azok szervezetek jegyzékébe, amelyeknek a pénzeszközeit befagyasztották.

5 2010. október 8-án több társaság, köztük az IRISL és a HDSL T-489/10. ügyszám alatt keresetet indított a Törvényszék előtt többek között a 2010/413 határozat e társaságokat érintő részében történő megsemmisítése iránt.

6 A 2010/413 határozat elfogadását követően, 2010. október 25-én a Tanács elfogadta az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 423/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 961/2010/EU rendeletet (HL 2010. L 281., 1. o.). A 961/2010 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése előírja az említett rendelet VIII. mellékletében felsorolt személyek, szervezetek, illetve szervek pénzeszközeinek és gazdasági erőforrásainak befagyasztását. Több szervezet, köztük az IRISL és a HDSL nevét felvették az említett mellékletben szereplő jegyzékbe.

7 2011. december 1-jén a Tanács elfogadta a 2010/413 határozat módosításáról szóló 2011/783/KKBP határozatot (HL 2011. L 319., 71. o.), amellyel többek között felvette a felperes nevét a 2010/413 határozat II. mellékletének III. címe alatt szereplő jegyzékbe.

8 Ugyanezen a napon a Tanács elfogadta a 961/2010 rendelet végrehajtásáról szóló 1245/2011/EU végrehajtási rendeletet (HL 2011. L 319., 11. o.), amellyel többek között felvette a felperes nevét a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében szereplő jegyzékbe.

9 A 2011/783 határozatban és az 1245/2011 végrehajtási rendeletben (a továbbiakban együttesen: 2011. decemberi jogi aktusok) a Tanács a következőképpen indokolta a felperes pénzeszközeinek és gazdasági erőforrásainak befagyasztását:

„Az IRISL nevében eljáró társaság. A [felperes] az uniós szankciók hatálya és bírósági felszámolás alatt álló Oasis Freight Company (más néven: Great Ocean Shipping Services) utódjaként jött létre. A [felperes] hamis fuvarokmányokat állított ki az IRISL, illetve az annak tulajdonában vagy ellenőrzése alatt lévő szervezetek számára. A[...] [felperes] [az] Egyesült Arab Emírségekben az EU által jegyzékbe vett HDSL és SAPID [Safiran Payam Darya Shipping Lines] nevében jár el. [A felperest] 2011 júniusában hozták létre, hogy a szankciók következtében a Great Ocean Shipping Services és a Pacific Shipping helyébe lépjen.”

10 2011. december 5-i levelében a Tanács tájékoztatta a felperest nevének az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekkel érintett személyek és szervezetek azon jegyzékeibe való felvételéről, amelyek a 2010/413 határozat II. mellékletében, illetve a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében szerepelnek.

11 2012. február 7-i levelében a felperes előterjesztette a 2011. decemberi jogi aktusokra vonatkozó észrevételeit, és a Tanács ügyirataihoz való hozzáférést kért.

12 2012. február 9-én a felperes a 2011. decemberi jogi aktusok rá vonatkozó részében történő megsemmisítése iránti keresetet indított. Az említett keresetet T-57/12. ügyszám alatt vették nyilvántartásba.

13 2012. március 23-án az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 267/2012/EU tanácsi rendelet (HL 2012. L 88., 1. o.; helyesbítések: HL 2012. L 332., 31. o.; HL 2014. L 93., 85. o.) hatályon kívül helyezte a 961/2010 rendeletet. A Tanács felvette a felperes nevét a 267/2012 rendelet IX. mellékletében szereplő jegyzékbe. Ez utóbbi rendelet 23. cikkének (2) bekezdése a következőket írja elő:

„A IX. mellékletében felsorolt személyekhez, szervezetekhez és szervekhez tartozó, azok tulajdonában vagy birtokában lévő, illetve az általuk ellenőrzött valamennyi pénzeszközt és gazdasági forrást be kell fagyasztani. A IX. melléklete azon természetes és jogi személyeket, szervezeteket és szerveket tartalmazza, amelyek a 2010/413/KKBP tanácsi határozat 20. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megfelelően úgy minősülnek, mint amelyek:

[…]

b) olyan természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek, amelyek segítséget nyújtanak egy jegyzékbe vett személynek, szervezetnek vagy szervnek az e rendeletben, a 2010/413/KKBP tanácsi határozatban vagy az ENSZ BT 1737 (2006), az ENSZ BT 1747 (2007), az ENSZ BT 1803 (2008) és az ENSZ BT 1929 (2010) sz. határozatban foglalt rendelkezések megkerüléséhez vagy megsértéséhez;

[…]

e) az Iráni Iszlám Köztársaság Tengerhajózási Társasága (IRISL) tulajdonában lévő vagy ellenőrzése alatt álló, vagy nevében eljáró jogi személyek, szervezetek vagy szervek.”

14 A felperes nevét felvették a 267/2012 rendelet IX. melléklete III. pontja B. részének 43. pontjában szereplő jegyzékbe, és a 2011. decemberi jogi aktusokban szereplőkkel azonos indokokat hoztak fel (lásd a fenti 9. pontot).

15 A Törvényszék Hivatalához 2012. április 30-án benyújtott beadványában a felperes módosította kereseti kérelmeit a T-57/12. sz. ügyben azért, hogy a 267/2012 rendeletet is vitassa a rá vonatkozó részében.

16 2012. május 31-i levelében a Tanács válaszolt a felperes 2012. február 7-i levelére, és közölte vele azokat a dokumentumokat, amelyek alapján a 2011. decemberi jogi aktusokat elfogadta, valamint felvette a felperes nevét az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekkel érintett személyek és szervezetek azon jegyzékeibe, amelyek a 2010/413 határozat II. mellékletében, illetve a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében szerepelnek.

17 2013. január 31-i levelében a felperes elküldte a Tanács számára nevének az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekkel érintett személyek és szervezetek azon jegyzékeibe való felvételével kapcsolatos észrevételeit, amelyek a 2010/413 határozat II. mellékletében, illetve a 267/2012 rendelet IX. mellékletében szerepelnek (a továbbiakban: vitatott jegyzékek).

18 2013. június 6-án a Tanács elfogadta a 2010/413 határozat módosításáról szóló 2013/270/KKBP határozatot (HL 2013. L 156., 10. o.), valamint a 267/2012 rendelet végrehajtásáról szóló 522/2013/EU végrehajtási rendeletet (HL 2013. L 156., 3. o.). A Tanács ezekkel a jogi aktusokkal (a továbbiakban együttesen: 2013. júniusi jogi aktusok) a következőképpen módosította a felperes neve vitatott jegyzékekbe való felvételének indokait:

„Az IRISL nevében eljáró társaság. [M. M. F.] ellenőrzése alatt áll. A [felperes] az uniós szankciók hatálya és bírósági felszámolás alatt álló Oasis Freight Company (más néven: Great Ocean Shipping Services) utódjaként jött létre. A [felperes] hamis fuvarokmányokat állított ki az IRISL, illetve az annak tulajdonában vagy ellenőrzése alatt lévő szervezetek számára. A[...] [felperes] [az] Egyesült Arab Emírségekben az EU által jegyzékbe vett HDSL és [Safiran Payam Darya Shipping Lines] nevében jár el. 2011 júniusában hozták létre, hogy a szankciókkal sújtott Great Ocean Shipping Services helyébe lépjen.”

19 2013. június 10-i levelében a Tanács közölte a felperessel a 2013. júniusi jogi aktusokat. A felperest arról is tájékoztatták, hogy kérheti neve vitatott jegyzékekbe való felvételének felülvizsgálatát, és vitathatja ezeket a jogi aktusokat a Törvényszék előtt.

20 2013. augusztus 16-án a felperes a 2013. júniusi jogi aktusok rá vonatkozó részében történő megsemmisítése iránti keresetet indított a Törvényszék előtt. Ezt a keresetet T-423/13. ügyszám alatt vették nyilvántartásba.

21 2013. szeptember 6-i Good Luck Shipping kontra Tanács ítéletével (T-57/12, nem tették közzé, EU:T:2013:410) a Törvényszék helyt adott a felperes keresetének, és a felperesre vonatkozó részükben megsemmisítette a 2011. decemberi jogi aktusokat, valamint a 267/2012 rendeletet azzal az indokkal, hogy a Tanács nem bizonyította a felperessel szemben felrótt tényeket (2013. szeptember 6-i Good Luck Shipping kontra Tanács ítélet, T-57/12, nem tették közzé, EU:T:2013:410, 68. pont).

22 Ami a 2011. decemberi jogi aktusok és a 267/2012 rendelet fenti 21. pontban említett ítéletben kimondott megsemmisítésének időbeli hatályát illeti, a Törvényszék úgy határozott, hogy a 2011/783 határozat joghatásait a felperest illetően fenn kell tartani a 267/2012 rendelet megsemmisítésének

hatálybalépéséig, amelyre az Európai Unió Bírósága alapokmánya 60. cikkének második bekezdése értelmében az EUMSZ 280. cikktől eltérve az említett alapokmány 56. cikkének első bekezdésében előírt fellebbezési határidő lejártakor kerül sor.

23 2013. szeptember 16-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítéletével (T-489/10, EU:T:2013:453) a Törvényszék megsemmisítette többek között a 2010/413 tanácsi határozat II. mellékletét, a 961/2010 tanácsi rendelet VIII. mellékletét, valamint a 267/2012 tanácsi rendelet IX. mellékletét, amennyiben e jogi aktusok előírták az IRISL nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételét, és erre a megsemmisítésre azzal az indokkal került sor, hogy a Tanács nem bizonyította, hogy az IRISL támogatást biztosított az atomfegyverek elterjedéséhez (2013. szeptember 16-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, T-489/10, EU:T:2013:453, 76. pont). A Törvényszék ezt követően azzal az indokkal semmisítette meg az IRISL nevében eljáróként gyanúsított egyéb szervezetek nevének jegyzékbe vételét, amely szervezetek között szerepelt a HDSL, hogy az a körülmény, amelynek alapján a nevüket jegyzékbe vették, tehát az a tény, hogy az IRISL ellenőrzése alatt álltak vagy annak nevében jártak el, már nem igazolta az őket érintő korlátozó intézkedések elfogadását és fenntartását, mivel az IRISL-t nem minősítették jogszerűen úgy, mint amely támogatást biztosított az atomfegyverek elterjedéséhez (2013. szeptember 16-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, T-489/10, EU:T:2013:453, 77. pont).

24 A fenti 23. pontban említett ítéletben kimondott megsemmisítés időbeli hatályát illetően a Törvényszék úgy határozott, hogy a 2010/644 határozattal módosított 2010/413 határozat joghatásait az IRISL-t és a többi felperest – amelyek között szerepel a HDSL és a Safiran Payam Darya Shipping Lines (a továbbiakban: SAPID) – illetően fenn kell tartani a 267/2012 rendelet megsemmisítésének hatálybalépéséig, amelyre az Európai Unió Bírósága alapokmánya 60. cikkének második bekezdése értelmében az EUMSZ 280. cikktől eltérve az említett alapokmány 56. cikkének első bekezdésében előírt fellebbezési határidő lejártakor kerül sor.

25 2013. október 10-én a Tanács elfogadta a 2010/413 határozat módosításáról szóló 2013/497/KKBP határozatot (HL 2013. L 272., 46. o.), valamint a 267/2012 rendelet módosításáról szóló 971/2013/EU rendeletet (HL 2013. L 272., 1. o.) (a továbbiakban együttesen: 2013. októberi intézkedések). Ezek a jogi aktusok különösen módosították az atomfegyverek Iránban való elterjedésének megakadályozása érdekében hozott korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek jegyzékbe vételének általános kritériumait, amelyek a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, valamint a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontjában szerepelnek. Ezek a jogi aktusok többek között a vitatott jegyzékekbe való felvétel új általános kritériumait írták elő, amelyek lehetővé tették a következők nevének jegyzékbe vételét:

– azok a személyek vagy szervezetek, akik, illetve amelyek megkerülték vagy megsértették az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa (ENSZ BT) 1737. (2006), 1747. (2007), 1803. (2008) és 1929. (2010) számú határozata, valamint a 2010/413 határozat és a 267/2012 rendelet rendelkezéseit;

– azok a személyek vagy szervezetek, akik, illetve amelyek segítettek a jegyzékbe vett személyeknek vagy szervezeteknek abban, hogy megkerüljék az említett rendelkezéseket;

– az IRISL tulajdonában álló vagy általa ellenőrzött, a nevében eljáró vagy az IRISL-nek vagy az IRISL tulajdonában álló vagy általa ellenőrzött vagy a nevében eljáró szervezeteknek biztosítási vagy egyéb alapvető szolgáltatásokat nyújtó személyek vagy szervezetek.

26 2013. október 14-i levelében a Tanács arról tájékoztatta a felperest, hogy tudomásul vette a 2013. szeptember 6-i Good Luck Shipping kontra Tanács ítéletet (T-57/12, nem tették közzé, EU:T:2013:410), valamint hogy a felperes nevét a 2013. októberi intézkedésekben megállapított új

általános jegyzékbe vételi kritériumok alkalmazásával újra fel kívánta venni a vitatott jegyzékekbe. A Tanács határidőt biztosított a felperes számára észrevételei előterjesztésére, amely 2013. november 1-jén járt le.

27 2013. október 31-én a felperes vitatta a részére válaszadásra biztosított idő rövidségét, kérte a Tanácstól annak megerősítését, hogy a nevét nem veszi fel újra a vitatott jegyzékekbe, ellenkező esetben pedig az összes olyan információ és bizonyíték megtekintését kérte, amelyekre a Tanács támaszkodott, valamint a levelére indokolással ellátott választ kért.

28 2013. november 15-én a 2010/413 határozat módosításáról szóló 2013/661/KKBP tanácsi határozat (HL 2013. L 306., 18. o.) felvette a felperes nevét a 2010/413 határozat II. mellékletében szereplő jegyzékbe.

29 Következésképpen ugyanezen a napon a 267/2012 rendelet végrehajtásáról szóló 1154/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2013. L 306., 3. o.) felvette a felperes nevét a 267/2012 rendelet IX. mellékletében szereplő jegyzékbe.

30 A Tanács a 2013/661 határozatban, valamint az 1154/2013 rendeletben (a továbbiakban együttesen: 2013. novemberi jogi aktusok) a következő indokokat vette figyelembe:

„A Good Luck Shipping Company LLC mint a Hafize Darya Shipping Lines-nak (HDS Lines) az Egyesült Arab Emírségekben működő ügynöke alapvető szolgáltatásokat nyújt a HDS Linesnak, amely az IRISL nevében eljáró, jegyzékbe vett szervezet.”

31 2013. november 18-i levelében a Tanács a felperes 2013. október 31-i levelére válaszul jelezte számára, hogy továbbra is arra az álláspontra helyezkedik, hogy indokolt újabb jegyzékbe vétele, következésképpen pedig újból felvette a nevét a vitatott jegyzékekbe, és ezzel egyidejűleg hozzáférést biztosított számára az azon bizonyítékokat tartalmazó ügyiratokhoz, amelyekre támaszkodott.

32 A 2010/413 határozat módosításáról szóló, 2013. november 26-i 2013/685/KKBP tanácsi határozat (HL 2013. L 316., 46. o.), valamint a 267/2012 rendelet végrehajtásáról szóló, 2013. november 26-i 1203/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2013. L 316., 1. o.) újból felvette az IRISL és a HDSL nevét a vitatott jegyzékekbe a 2013. októberi intézkedésekben megállapított új általános jegyzékbe vételi kritériumok alapján.

33 2014. január 29-én a felperes T-64/14. ügyszám alatt nyilvántartásba vett, a 2013. novemberi jogi aktusokat és a 2013. októberi intézkedéseket érintő keresetet indított.

Az eljárás és a felek kérelmei

34 A Törvényszék Hivatalához 2013. augusztus 16-án benyújtott keresetlevéllel – amint az a fenti 20. pontban megállapításra került – a felperes a 2013. júniusi jogi aktusok rá vonatkozó részükben történő megsemmisítése iránti keresetet indított. Ezt a keresetet T-423/13. ügyszám alatt vették nyilvántartásba.

35 A Törvényszék részleges megújítását követően a T-423/13. sz. ügyet új előadó bírónak osztották ki. E bírót ezt követően a második tanácshoz osztották be, amelynek következésképpen az említett ügyet kiosztották.

36 A Törvényszék Hivatalához 2014. január 29-én benyújtott keresetlevéllel – amint az a fenti 33. pontban megállapításra került – a felperes T-64/14. ügyszám alatt nyilvántartásba vett keresetet terjesztett elő annak érdekében, hogy a 2013. novemberi jogi aktusok rá vonatkozó részükben történő

megsemmisítését kérje, valamint hogy állapítsák meg a 2013. októberi intézkedések alkalmazhatatlanságát, amennyiben ezek az intézkedések a vitatott jegyzékekbe való felvétel új általános kritériumainak megállapításával a 2013. novemberi jogi aktusok jogalapját képezték.

37 A Törvényszék második tanácsának elnöke 2014. július 17-i végzésével úgy határozott, hogy a T-423/13. és a T-64/14. sz. ügyeket a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzata 50. cikkének megfelelően az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint ítélethozatal céljából egyesíti.

38 Az előadó bíró javaslata alapján a Törvényszék úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát, és a Törvényszék eljárási szabályzatának 89. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében írásban kérdéseket intézett a felekhez. A felek e kérdésekre a Törvényszék által meghatározott határidőn belül válaszoltak.

39 A T-423/13. sz. ügyben a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a 2013. júniusi jogi aktusokat a rá vonatkozó részükben;

– kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

40 A T-64/14. sz. ügyben a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a 2013. novemberi jogi aktusokat a rá vonatkozó részükben;

– az EUMSZ 277. cikk alapján nyilvánítsa a 2013. októberi intézkedéseket alkalmazhatatlanoknak;

– kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

41 A T-423/13. és a T-64/14. sz. egyesített ügyekben a Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A T-423/13. sz. ügyről

42 A T-423/13. sz. ügyben a 2013. júniusi jogi aktusokkal szemben indított keresetének alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik. E jogalapok először is az indokolási kötelezettség megsértésén, másodszor a vitatott jegyzékekbe való felvétel általános kritériumai tiszteletben tartásának hiányából és a bizonyítékok hiányából eredő nyilvánvaló értékelési hibán, valamint a jogalap hiányán, harmadszor a védelemhez való jog és a hatékony bírósági felülvizsgálathoz való jog megsértésén, negyedszer pedig az arányosság elvének és olyan alapvető jogoknak a megsértésén alapulnak, mint a tulajdonhoz való jog, a vállalkozás szabadsága és a magánélet tiszteletben tartásához való jog.

43 Először a második jogalapot kell megvizsgálni.

44 Második jogalapjával a felperes lényegében két kifogást hoz fel. Az első kifogás mérlegelési hibán alapul, és arra irányul, hogy a felperessel szemben felhozott indokok tévesek, valamint hogy a Tanács nem hozott fel az említett indokokkal kapcsolatos bizonyítékokat. A második kifogás jogalap hiányán alapul. Második kifogásának alátámasztása érdekében a felperes egyrészt azt állítja, hogy nevének a

vitatott jegyzékekbe való felvétele az IRISL jegyzékbe vételén alapult, amely a 2013. szeptember 16-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélettel (T-489/10, EU:T:2013:453) megsemmisítésre került, másrészt pedig hogy neve vitatott jegyzékekbe való első felvételének a 2013. szeptember 6-i Good Luck Shipping kontra Tanács ítéletet (T-57/12, nem tették közzé, EU:T:2013:410) követő megsemmisítésének a 2013. júniusi jogi aktusokban szereplő jegyzékekben való említett további szerepeltetésére vonatkozó határozat megsemmisítésével kellett volna járnia.

45 A Tanács azzal érvel, hogy a felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való felvétele két különböző kritériumon alapul, mégpedig azon, hogy az IRISL nevében jár el, valamint azon, hogy segít az említett jegyzékekbe felvett szervezeteknek az őket érintő szankciók megkerülésében. Következésképpen a 2013. júniusi jogi aktusokban megjelölt indokok, valamint a felhozott bizonyítékok a Tanács szerint lehetővé teszik az említett jegyzékbe vétel igazolását a fent említett két kritérium egyike vagy másika alapján.

46 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a Tanács bizonyos mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak esetről esetre történő megállapítására, hogy a szóban forgó korlátozó intézkedések alapjául szolgáló jogi feltételek teljesültek-e (lásd: 2014. július 3-i National Iranian Tanker Company kontra Tanács ítélet, T-565/12, EU:T:2014:608, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

47 Az uniós bíróságoknak azonban biztosítaniuk kell valamennyi uniós jogi aktus jogszerűségének az uniós jogrend szerves részét képező alapvető jogokra tekintettel történő, főszabály szerint teljes felülvizsgálatát, beleértve azt is, amikor az ilyen aktusok a Biztonsági Tanácsnak az Egyesült Nemzetek Alapokmánya VII. fejezete alapján elfogadott határozatainak végrehajtására irányulnak (lásd: 2014. július 3-i National Iranian Tanker Company kontra Tanács ítélet, T-565/12, EU:T:2014:608, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

48 Ezen alapvető jogok rangsorában szerepel különösen a védelemhez való jog tiszteletben tartása, valamint a hatékony bírói jogvédelemhez való jog (lásd: 2013. november 28-i Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítélet, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 A védelemhez való jog tiszteletben tartása, amely az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikkének (2) bekezdésében került megállapításra, és amelyet a jelen esetben a 2010/413 határozat 24. cikkének (3) és (4) bekezdése, valamint a 267/2012 rendelet 46. cikkének (3) és (4) bekezdése biztosít, magában foglalja a meghallgatáshoz való jogot, valamint az iratokba a bizalmas adatkezeléshez fűződő jogos érdekek tiszteletben tartása mellett való betekintés jogát (lásd ebben az értelemben: 2013. november 28-i Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítélet, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 A hatékony bírói jogvédelemhez való jog, amelyet az Alapjogi Charta 47. cikke állapít meg, megköveteli, hogy az érintett megismerhesse a rá vonatkozóan hozott határozat alapjául szolgáló indokokat – akár magának a határozatnak a szövege, akár ezen indokoknak a kérésére történő közlése alapján –, az illetékes bíróság azon hatáskörének sérelme nélkül, hogy az érintett hatóságtól megkövetelje azok közlését annak érdekében, hogy lehetővé tegye az érintett számára jogai lehető legjobb feltételek mellett történő védelmét, és az ügy teljes ismeretében annak eldöntését, hogy hasznos-e az illetékes bírósághoz fordulni, valamint azért, hogy utóbbinak teljes mértékben lehetővé tegye a szóban forgó határozat jogszerűségére vonatkozó felülvizsgálat gyakorlását (lásd: 2013. november 28-i Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítélet, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 Az Alapjogi Charta 47. cikkében biztosított bírósági felülvizsgálat hatékonysága többek között azt követeli meg, hogy az uniós bíróság meggyőződjön arról, hogy a határozat, amely az érintett személy vagy szervezet tekintetében egyedi hatállyal rendelkezik, kellően biztos ténybeli alappal rendelkezik. Ez magában foglalja az említett határozat alapjául szolgáló indokolásban hivatkozott tények ellenőrzését,

aminek folytán a bírósági felülvizsgálat nem a hivatkozott indokok absztrakt valószínűségének értékelésére korlátozódik, hanem arra irányul, hogy megalapozottak-e ezen indokok, vagy legalább azok közül egy, ugyanezen határozat alátámasztására önmagában elengedőnek tekintett indok megalapozott-e (lásd: 2013. november 28-i Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítélet, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

52 Azon jogi aktus jogszerűségének bírósági felülvizsgálata, amellyel korlátozó intézkedéseket fogadtak el valamely szervezet tekintetében, kiterjed a jogi aktus indokolásaként felhozott tények és körülmények értékelésére, valamint azon bizonyítékok és információk vizsgálatára, amelyeken ezen értékelés alapszik. Vitatás esetén a Tanács feladata e bizonyítékok előterjesztése azoknak az uniós bíróság általi felülvizsgálata céljából (lásd: 2013. szeptember 6-i Bateni kontra Tanács ítélet, T-42/12 és T-181/12, nem tették közzé, EU:T:2013:409, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2013. szeptember 16-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, T-489/10, EU:T:2013:453, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Másként fogalmazva, vitatás esetén az Unió illetékes hatóságának kell az érintett személlyel szemben felhozott indokok megalapozottságát bizonyítani, és nem az érintett személynek kell az említett indokok megalapozottságának hiányára vonatkozó bizonyítékot szolgáltatni. Szükséges az, hogy a szolgáltatott információk vagy bizonyítékok alátámasszák az érintett személlyel szemben felhozott indokokat (lásd: 2014. július 3-i National Iranian Tanker Company kontra Tanács ítélet, T-565/12, EU:T:2014:608, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

53 A jelen esetben a második jogalap keretében felhozott és a fenti 44. pontban felidézett kifogások megalapozottságának vizsgálata előtt meg kell határozni azokat a bizonyítékokat, amelyekre a Tanács a felperes védelemhez való jogának és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogának tiszteletben tartására tekintettel ténylegesen hivatkozhat.

A Tanács által a jelen esetben ténylegesen hivatkozható bizonyítékokról

54 Azt kell megvizsgálni, hogy a Tanács által a T-423/13. sz. ügyben az ellenkérelem keretében felhozott bizonyítékokra a felperes neve vitatott jegyzékekbe való felvétele indokainak alátámasztása érdekében lehet-e ténylegesen hivatkozni, anélkül hogy az sértené a felperes védelemhez való jogát, valamint a hatékony bírói jogvédelemhez való jogát.

55 Először is, emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott jogi aktusok jogszerűsége főszabály szerint csak azon ténybeli és jogi körülmények alapján vizsgálható, amelyek alapján azokat elfogadták, és nem azon bizonyítékok alapján, amelyeket az említett jogi aktusok elfogadását követően hoztak a Tanács tudomására, még akkor is, ha a Tanács véleménye szerint az említett bizonyítékok érvényesen kiegészíthetnék az ezen jogi aktusokban kifejtett indokokat, és hozzájárulhatnának a jogi aktusok elfogadásának megalapozásához. A Törvényszék ugyanis nem tehet eleget a Tanács által arra történő felhívásnak, hogy véglegesen megváltoztassa az e jogi aktusok alapjául szolgáló indokolást (lásd: 2013. szeptember 6-i Bateni kontra Tanács ítélet, T-42/12 és T-181/12, nem tették közzé, EU:T:2013:409, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

56 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó későbbi határozat esetében a védelemhez való jog tiszteletben tartása megköveteli, egyrészt hogy közöljék az érdekelttel az ügyiratok azon pontos információit, illetve anyagait, amelyek a Tanács szerint indokolják a felperes nevének a vitatott listákon való fenntartását, másrészt pedig hogy lehetősége legyen az ezzel kapcsolatos álláspontját érdemben kifejteni (2006. december 12-i Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran kontra Tanács ítélet, T-228/02, EU:T:2006:384, 126. pont).

57 Másként fogalmazva, a valamely szervezet pénzeszközeinek befagyasztására vonatkozó első jogi aktus esetében, hacsak az Unió vagy a tagállamai biztonságát vagy a nemzetközi kapcsolataik irányítását érintő kényszerítő megfontolásokkal nem ellentétes, a terhelő bizonyítékok közlésének vagy az érintett jogi aktus elfogadásával egyidejűleg, vagy az elfogadást követően a lehető leghamarabb kell történnie. Az érintett szervezetnek – kérelmére – ahhoz is joga van, hogy ezen bizonyítékok tekintetében kifejtse álláspontját a jogi aktus elfogadását követően (lásd: 2013. szeptember 6-i Bank Melli Iran kontra Tanács ítélet, T-35/10 és T-7/11, EU:T:2013:397, 83. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ellenben a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó minden későbbi határozatot meg kell előznie egy új meghallgatási lehetőségnek, és adott esetben az új terhelő bizonyítékok közlésének (2007. július 11-i Sison kontra Tanács ítélet, T-47/03, nem tették közzé, EU:T:2007:207, 173. és 178. pont).

58 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a Tanács a T-423/13. sz. ügyben az ellenkérelemnek csak a Törvényszékhez 2013. november 4-én történő benyújtásakor jelölte meg az interneten 2013. március 11-én és 2013. október 28-án talált azon bizonyítékokat, amelyek alapján úgy vélte, hogy igazolhatja a felperes neve vitatott jegyzékekben való további szerepeltetésére vonatkozó határozatot. A kérdéses bizonyítékok a következők:

a) a felperes egyik munkavállalójának az interneten 2013. október 28-án talált önéletrajza, amely lényegében azt jelzi, hogy az önéletrajzban szereplő személy a felperesnek dolgozik, és a Jebel Ali (Egyesült Arab Emírségek) kikötőjében a HDSL ügynöke, valamint minden esetben akkor jár el, amikor az IRISL felhívja az említett kikötőt arra, hogy biztosítsa a részére a szükséges segítséget;

b) a dubaji hajózási társaságok ügynökeinek egyesülete internetes oldalának kivonata, amelyet 2013. március 11-én talált az interneten, és azt jelzi, hogy a felperes képviselőjének a neve megegyezik a Great Ocean Shipping Service társaság képviselőjének nevével;

c) egy Sharjahban (Egyesült Arab Emírségek) lakóhellyel rendelkező személy önéletrajza, amelyet 2013. március 11-én talált egy Sharjahban székhellyel rendelkező társaság internetes oldalán, és amely jelzi, hogy az érintett személy a felperesnek, valamint a Great Ocean Shipping Service társaságnak 2010 februárjától a mai napig dolgozik;

d) az iráni exportőröknek a bányászati iparból származó termékekkel és mérnöki szolgáltatásokkal kapcsolatos szervezete internetes oldalának kivonata, amelyet 2013. október 28-án talált az interneten, és amely jelzi, hogy a felperes a HDSL ügynökeként mutatja be magát.

59 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a Tanács a 2013. júniusi jogi aktusok elfogadása előtt kizárólag az interneten 2013. március 11-én talált bizonyítékokkal rendelkezett. Márpedig a Tanács a fenti 55. pontban említett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően pontosan ebből az indokból nem hivatkozhat az interneten a 2013. júniusi jogi aktusok elfogadása után, tehát 2013. október 28-án talált többi bizonyítékra az említett jogi aktusok alátámasztása érdekében.

60 Másodszor meg kell jegyezni, hogy a felperes nevének a vitatott jegyzékekben való további szerepeltetésére vonatkozó, a 2013. júniusi jogi aktusokban szereplő határozat a korlátozó intézkedésekkel kapcsolatos későbbi határozat, és ezért a fenti 56. és 57. pontban említett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Tanácsnak az említett határozat elfogadása előtt közölnie kellett a felperessel azon információkat vagy ügyiratokat, amelyek véleménye szerint igazolják ezen további szerepeltetést.

61 Ezt a megállapítást nem kérdőjelezi meg a Tanács által a tárgyaláson ismertetett azon érv, amely szerint a felperesnek az Unió ítélkezési gyakorlatának megfelelően ügyiratokhoz való hozzáférés iránti kérelmet kellett volna előterjesztenie a fenti 58. pontban említett bizonyítékok megismerése érdekében, és mivel azt nem tette meg, a Tanács nem volt köteles önként biztosítani részére az ügyiratokhoz való hozzáférést.

62 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint, ha közölték azokat a kellően pontos információkat, amelyek alapján az érdekelt szervezet megfelelően ismertetheti az álláspontját azokról a bizonyítékokról, amelyeket a Tanács a terhére ró, a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elve alapján a Tanács nem köteles önként biztosítani az ügy irataiban szereplő dokumentumokhoz való hozzáférést. Csak az érdekelt fél kérelmére köteles a Tanács biztosítani a mindazokhoz a nem bizalmas jellegű adminisztratív dokumentumokhoz való hozzáférést, amelyek a szóban forgó intézkedésre vonatkoznak (lásd: 2013. szeptember 6-i Bank Melli Iran kontra Tanács ítélet, T-35/10 és T-7/11, EU:T:2013:397, 84. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

63 A jelen esetben ugyanakkor a fenti 57. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően semmilyen olyan információt nem közöltek a felperessel a 2013. júniusi jogi aktusok elfogadása előtt, amely lehetővé tenné számára álláspontjának megfelelően ismertetését azokról a bizonyítékokról, amelyeket a Tanács a terhére ró. Ezen túlmenően sem a Tanács 2013. június 10-i levele (lásd a fenti 19. pontot), sem pedig a 2013. júniusi jogi aktusok nem jelölték meg azokat az új terhelő bizonyítékokat, amelyekre a Tanács a felperes neve vitatott jegyzékekbe való felvétele érdekében támaszkodott.

64 Továbbá – ahogy azt a Tanács maga is elismeri – a fenti 58. pontban említett új bizonyítékok nyilvánosan hozzáférhetőek, mivel az interneten szerepelnek. Ebből az következik, hogy az Európai Unió és tagállamai biztonságát vagy a nemzetközi kapcsolataik irányítását érintő semmilyen kényszerítő megfontolással nem ellentétes az említett bizonyítékoknak a 2013. júniusi jogi aktusok elfogadása előtti közlése.

65 Végül pontosítani kell, hogy ha a Tanács hivatkozhatna a T-423/13. sz. ügyben az ellenkérelemben említett információkra, az lehetővé tenne számára további indokokra való hivatkozást a 2013. júniusi jogi aktusokban kifejtett indokok kiegészítése érdekében, ami a felperes védelemhez való jogát és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogát is sértené. Mivel ugyanis a felperesnek nem volt lehetősége arra, hogy megfelelő időben megismerje ezeket az indokokat egyrészt azért, hogy kifejtse álláspontját a közigazgatási eljárás során, másrészt pedig hogy értékelje neve vitatott jegyzékekbe való felvételének megalapozottságát, valamint a keresetindítás célszerűségét, kizárólag a válasz és az eljárás szóbeli szakaszának lehetőségével rendelkezik az ilyen indokokkal szembeni észrevételeinek előterjesztéséhez. Mindez tehát sértheti a felek uniós bíróság előtti egyenlőségének elvét (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 6-i Bateni kontra Tanács ítélet, T-42/12 és T-181/12, nem tették közzé, EU:T:2013:409, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

66 Ilyen feltételek mellett meg kell állapítani, hogy a T-423/13. sz. ügyben az első alkalommal az ellenkérelem keretében közölt információkat a Törvényszék nem veheti figyelembe, még akkor sem, ha azok lehetővé tennék a felperes neve vitatott jegyzékekbe való felvételének igazolását. Az ilyen bizonyítékok figyelembevétele sértené egyrészt azt az elvet, amely szerint a megtámadott jogi aktusok jogszerűsége csak azon ténybeli és jogi körülmények alapján vizsgálható, amelyek alapján azokat elfogadták, másrészt pedig a felperes védelemhez való jogát és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogát.

67 Ezt követően azt kell megvizsgálni, hogy a Tanács követett-e el mérlegelési hibát, amikor megállapította, hogy a felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételére vonatkozó határozatot kellően alátámasztották, anélkül hogy a T-423/13. sz. ügyben az ellenkérelem keretében bizonyítékokat hoztak volna fel.

A mérlegelési hibára alapított kifogás megalapozottságáról

68 Amint az a fenti 44. pontban kifejtésre került, a felperes azt állítja, hogy a nevének a vitatott jegyzékekbe való felvétele érdekében felhozott indokok tévesek, valamint hogy a Tanács nem hozott fel az említett indokokkal kapcsolatos bizonyítékokat.

69 A Tanács erre úgy válaszol, hogy – amint az a fenti 45. pontban felidézésre került – a felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való felvétele két különböző kritériumon alapul, mégpedig azon, hogy az IRISL nevében jár el, valamint azon, hogy segít az említett jegyzékekbe felvett szervezeteknek az őket érintő szankciók megkerülésében. A Tanács arra hivatkozik, hogy ha a Törvényszéknek úgy kellene határoznia, hogy az első kritériumra vonatkozó indokokat nem támasztották alá, az említett jegyzékbe vétel indokoltnak bizonyulhat a második kritériumra utaló indokok alapján.

70 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Tanács a felperes neve vitatott jegyzékekbe való felvételének igazolására a fenti 69. pontban felidézett első kritériumot illetően azt állítja, hogy a felperes M. M. F. ellenőrzése alatt áll, aki az IRISL regionális igazgatója volt az Egyesült Arab Emírségekben, valamint hogy a felperes a HDSL ügynöki minőségében a Jebel Ali kikötőjében az IRISL tengerhajózási ügynökeként jár el, és hamis fuvarokmányokat állított ki az IRISL, illetve az annak tulajdonában vagy ellenőrzése alatt lévő szervezetek számára. A fenti 69. pontban említett második kritériumot illetően a Tanács arra hivatkozik, hogy a felperest azért hozták létre, hogy az Unió által szankcionált és ezt követően felszámolásra kerülő szervezet helyébe lépjen, mivel egyrészt a felperest és a kérdéses szervezetet a dubaji tengerhajózási ügynökök egyesületében ugyanaz a személy képviseli, másrészt mivel a szóban forgó szervezet tengerhajózási társaság által biztosított szolgáltatásokat nyújtott a HDSL-nek, és a felperes jelenleg ugyanezeket a szolgáltatásokat nyújtja az említett, 2010. július 26 óta jegyzékbe vett szervezetnek, amely ezáltal lehetővé teszi ez utóbbi szervezet számára az őt érintő szankciók megkerülését.

71 Pontosítani kell ugyanakkor, hogy a Tanács által előadott bizonyítékok kizárólag a fenti 58. pontban említett bizonyítékok, amelyek a fenti 59–66. pontban kifejtett okokból nem vehetők figyelembe.

72 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Tanács által megfelelően hivatkozható bizonyítékok hiányában a felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való felvétele kizárólag elvi állításokon alapult, függetlenül attól, hogy az első kritériumra utaló vagy a második kritériumra vonatkozó jegyzékbe vételi indokokról van-e szó (lásd a fenti 69. pontot).

A téves jogalkalmazásra alapított kifogás megalapozottságáról

73 A második jogalap keretében a felperes arra is hivatkozik – amint az a fenti 44. pontban felidézésre került –, hogy neve vitatott jegyzékekbe való felvételének a 2013. szeptember 16-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet (T-489/10, EU:T:2013:453) kihirdetését követően már nincs jogalapja. A felperes erre az érvre a válaszban hivatkozik azzal az indokkal, hogy a kérdéses ítéletet a kereset előterjesztésekor még nem hirdették ki. A pervezető intézkedések keretében adott válaszában kifejti továbbá, hogy a Törvényszék a fent hivatkozott ítéletben úgy ítélte meg, hogy a Tanács nem igazolta az IRISL nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételét, következésképpen pedig azon szervezetek (beleértve a felperest) nevének jegyzékbe vétele, amelyek az IRISL tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álltak vagy a nevében jártak el, 2010 júliusától (az IRISL első jegyzékbe vételének időpontja) jogellenessé vált. Hozzáteszi, hogy a Törvényszék ítélkezési gyakorlata szerint a jegyzékbe vételt megsemmisítő ítélet „a kérdéses szervezet nevét visszamenőleg törli a jogrendből, mintha a jegyzékbe vétel soha nem létezett volna”. A felperes szerint ez az elv alkalmazandó a jelen esetben.

74 A Tanács vitatja a felperes érvét, és a pervezető intézkedések keretében adott válaszában többek között úgy érvel, hogy a felperes a 2013. szeptember 16-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet (T-489/10, EU:T:2013:453) kihirdetését követően benyújtott válaszában nem hivatkozott olyan jogalapra vagy érvre, amelyek azon alapulnak, hogy az IRISL vagy egyéb érintett szervezet nevének a vitatott jegyzékekbe való felvétele a 2013. júniusi jogi aktusok elfogadásakor úgy tekintendő, mintha soha nem létezett volna. Következésképpen a Tanács szerint ilyen jogalapot vagy érvet a Törvényszék a jelen esetben nem vizsgálhat meg, ellenkező esetben túlterjeszkedne a kereseti kérelmen.

75 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Tanács állításával ellentétben a felperes válaszában felkérte a Törvényszéket arra, hogy állapítsa meg azokat a következményeket, amelyeket a 2013. szeptember 16-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet (T-489/10, EU:T:2013:453) a 2013. júniusi jogi aktusok tekintetében vált ki (lásd a fenti 44. pontot), és azok az észrevételek, amelyeket a felperes a pervezető intézkedések keretében adott válasza során fogalmazott meg, csak az említett érv kifejtésének minősülnek, amely érv következésképpen elfogadhatónak bizonyul.

76 Továbbá emlékeztetni kell mindenesetre arra, hogy a Törvényszék jogerős ítéletéből eredő következmények az eljárásgátló okok körébe tartoznak, amelyeket az uniós bíróság hivatalból figyelembe vehet (lásd analógia útján: 2006. június 1-jei P & O European Ferries [Vizcaya] és Diputación Foral de Vizcaya kontra Bizottság ítélet, C-442/03 P és C-471/03 P, EU:C:2006:356, 45. pont). Ebből az következik, hogy a Törvényszéknek még a felperes által a válaszában és a pervezető intézkedések keretében adott válaszában felhozott érvek hiányában is hivatalból értékelnie kellett volna a 2013. szeptember 16-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítéletnek (T-489/10, EU:T:2013:453) a megtámadott jogi aktusokra gyakorolt joghatásait.

77 A felperesnek a Tanács általi téves jogalkalmazásra alapított érvével kapcsolatos érdemi értékelést illetően ki kell fejteni, hogy az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy valamely szervezet nevének a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek vagy szervezetek jegyzékébe való felvételének érvényessége – amely felvételre amiatt került sor, hogy kapcsolatban áll az említett jegyzékbe felvett valamely más szervezettel – attól a feltételtől függ, hogy ezen másik szervezet neve a jegyzékbe vétel időpontjában érvényesen szerepeljen ebben a jegyzékben. Ezen ítélkezési gyakorlat szerint a kérdéses jegyzékbe érvényesen felvett szervezet tulajdonában álló, vagy általa ellenőrzött, vagy ezen szervezet nevében eljáró szervezetek pénzeszközeinek befagyasztása szükséges és megfelelő az említett szervezettel szemben meghozott intézkedések hatékonyságának biztosítása és annak garantálása érdekében, hogy ezen intézkedéseket ne kerüljék meg. Ebből következik, hogy az IRISL neve vitatott jegyzékekbe való érvényes felvételének hiányában az IRISL nevében eljáró, vagy a neki vagy a nevében eljáró egyéb szervezeteknek alapvető szolgáltatásokat nyújtó szervezetek nevének az említett jegyzékekbe való felvétele már nem bizonyul igazoltnak az azzal kapcsolatos célkitűzésre tekintettel, hogy biztosítsák az IRISL-lel szemben elfogadott intézkedések hatékonyságát, és hogy garantálják, hogy ezeket az intézkedéseket ne kerüljék meg (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 16-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet (T-489/10, EU:T:2013:453, 75–77. pont; lásd szintén: 2014. december 9-i BT Telecommunications kontra Tanács ítélet, T-440/11, nem tették közzé, EU:T:2014:1042, 149. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

78 A jelen esetben emlékeztetni kell arra, hogy 2013. szeptember 16-án hozták meg az Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítéletet (T-489/10, EU:T:2013:453), amely megsemmisítette az IRISL-lel és az egyéb olyan szervezetekkel szemben hozott korlátozó intézkedéseket, amelyek között a HDSL és a SAPID szerepel. E tekintetben ki kell emelni, hogy az IRISL-lel szemben hozott korlátozó intézkedéseket annak érdekében alkalmazták, hogy igazolják a felperes nevének a vitatott jegyzékekbe a fenti 69. pontban említett első kritériumra, nevezetesen azon kritériumra tekintettel való felvételét, hogy az IRISL nevében jár el, miközben a HDSL-lel és a SAPID-dal szemben hozott korlátozó intézkedéseket – amint az a 2013. júniusi jogi aktusok értelmezéséből kitűnik (lásd a fenti 18. pontot) – azért alkalmazták, hogy igazolják a felperes nevének az említett jegyzékekbe a fenti 69. pontban említett második kritériumra, nevezetesen azon kritériumra tekintettel való felvételét, hogy segít a jegyzékbe vett szervezeteknek az őket érintő szankciók megkerülésében.

79 Márpedig igaz ugyan, hogy az IRISL, a HDSL és a SAPID neve vitatott jegyzékekbe való felvételének joghatásait az EUMSZ 280. cikktől eltérve az Európai Unió Bírósága alapokmánya 60. cikkének második bekezdésében említett határidő lejártáig, nevezetesen az említett alapokmány 56. cikkének első bekezdésében említett fellebbezési határidő lejártáig fenntartották, meg kell állapítani, hogy amikor az említett határidő lejárt, az említett jegyzékbe vételt visszamenőleg törölték a jogrendből, mintha soha nem létezett volna (2013. május 28-i Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ítélet,

C-239/12 P, EU:C:2013:331, 68. pont; lásd szintén: 2014. december 9-i BT Telecommunications kontra Tanács ítélet, T-440/11, nem tették közzé, EU:T:2014:1042, 149. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

80 A Törvényszék ugyanis meghatározhat egy olyan időszakot, amely alatt valamely jogi aktus megsemmisítésének joghatásai felfüggesztésre kerülnek annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a Tanács számára a megállapított jogsértések orvoslását azáltal, hogy adott esetben a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek vagy szervezetek jegyzékébe való felvétel új általános kritériumait fogadja el, és új korlátozó intézkedéseket fogad el, amelyek az érintett szervezet pénzeszközeinek jövőbeli befagyasztását célozzák. Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy sem az említett új általános jegyzékbe vételi kritériumok, sem pedig az említett új korlátozó intézkedések nem teszik lehetővé a Törvényszék ítéletében jogellenesnek nyilvánított intézkedések jogszerűként történő elismerését (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 22-i First Islamic Investment Bank kontra Tanács ítélet, T-161/13, EU:T:2015:667, 102. pont).

81 Ebből az következik, hogy valamely jogi aktus megsemmisítése joghatásainak felfüggesztése nem cáfolja a fenti 79. pontban említett ítélkezési gyakorlatban felidézett elvet, amely szerint miután lejárt a felfüggesztés határideje, az érintett jogi aktusok megsemmisítése visszaható hatállyal bír, ami arra enged következtetni, hogy a megsemmisítéssel érintett jogi aktusok soha nem léteztek.

82 Ezért a jelen esetben függetlenül attól, hogy az első kritériumról, amely szerint a felperes az IRISL nevében jár el, vagy pedig a második kritériumról van-e szó, amely azon alapul, hogy a felperes segít a jegyzékbe vett szervezeteknek az őket érintő szankciók megkerülésében azzal, hogy a HDSL és a SAPID nevében jár el, vagy hogy a Great Ocean Shipping Services helyébe lépett az utóbbi által a HDSL-nek végzett tevékenységek átvétele érdekében, mivel a Törvényszék megsemmisítette az IRISL, a HDSL és a SAPID nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételét, már nem igazolható a felperessel szembeni korlátozó intézkedéseknek az egyik vagy a másik kritérium alapján történő elfogadása vagy fenntartása, ugyanis e kritériumok az említett szervezetek érvényes jegyzékbe vételének létezésétől függnek (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 16-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, T-489/10, EU:T:2013:453, 75–77. pont; lásd szintén analógia útján: 2014. december 9-i BT Telecommunications kontra Tanács ítélet, T-440/11, EU:T:2014:1042, 149. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

83 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor a felperes nevének a vitatott jegyzékekben történő további szerepeltetésére vonatkozó határozatot a fenti 82. pontban említett egyik vagy másik kritériumhoz kapcsolódó indokokra alapította.

84 Helyt kell tehát adni a második jogalapnak, valamint a T-423/13. sz. ügyben indított keresetnek, és meg kell semmisíteni a 2013. júniusi jogi aktusokat a felperesre vonatkozó részükben, anélkül hogy szükséges lenne a többi jogalap vizsgálata.

A T-64/14. sz. ügyről

85 A T-64/14. sz. ügyben a felperes a 2013. novemberi jogi aktusok megsemmisítése iránti kérelmének alátámasztása érdekében hét jogalapra hivatkozik. E jogalapok közül az első a megtámadott jogi aktusok jogalapjának a 2013. októberi intézkedésekben meghatározott általános jegyzékbe vételi kritériumok jogellenességéből eredő hiányán, a második a bizalomvédelem elvének, az ítéletek végleges jellegének, a jogbiztonság elvének, a *ne bis in idem* elvének, a *res iudicatának* és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésén, a harmadik az indokolási kötelezettség megsértésén, a negyedik a védelemhez való jog megsértésén, az ötödik mérlegelési hibán, a vitatott jegyzékek összeállítására alkalmazandó kritériumok tiszteletben tartásának hiányán, a meghozott korlátozó

intézkedéseket igazoló bizonyítékok hiányán, valamint lényegében téves jogalkalmazáson, a hatodik az alapvető jogok, nevezetesen a tulajdonhoz való jog, a vállalkozás szabadsága és a jóhírnévhez való jog megsértésén, a hetedik pedig a Tanács általi hatáskörrel való visszaélésen alapul.

86 Először az ötödik jogalapot kell megvizsgálni.

87 Az ötödik jogalap keretében a felperes hat érvre hivatkozik. Először is azt állítja, hogy az IRISL nevének a vitatott jegyzékekben való további szerepeltetésére vonatkozó határozatot még nem fogadták el az ő nevének a 2013. novemberi jogi aktusokban szereplő említett jegyzékekben való további szerepeltetésére vonatkozó határozat meghozatalakor. Másodszor úgy érvel, hogy semmilyen szolgáltatást nem nyújt az IRISL-nek. Harmadszor hangsúlyozza, hogy a HDSL nevének az e jegyzékekben való további szerepeltetésére vonatkozó határozatot sem fogadták el az ő neve ugyanezen jegyzékekbe való újbóli felvételekor, következésképpen az ez utóbbi jegyzékbe vétel, amelyet az a tény igazol, hogy alapvető szolgáltatásokat nyújt a HDSL-nek, jogalap nélkülinek tűnik. Negyedszer arra az álláspontra helyezkedik, hogy az a tény, hogy a HDSL ügynöke nem igazolhatja nevének a kérdéses jegyzékekbe való felvételét, és a válasz keretében hozzáteszi, hogy a Tanács által az említett jegyzékbe vétel indokának pontosítására előadott magyarázatok elkésettek és nem kellően bizonyítottak. Ötödször azt állítja, hogy nincs bizonyíték arra, hogy szerepe van az atomfegyverek elterjedésében. Hatodszor szerinte a munkavállalója, akinek az önéletrajzát a Tanács bemutatta, nem nyújt szolgáltatásokat az IRISL hajóinak, amelyek egyébként soha nem kötöttek ki Jebe Ali kikötőjében.

88 A Tanács vitatja a felperes érveinek megalapozottságát. Először is arra hivatkozik, hogy a felperes neve említett jegyzékekbe való felvételének időpontjában az IRISL és a HDSL neve még szerepelt a vitatott jegyzékekben, ugyanis amikor a Törvényszék megsemmisítette nevük jegyzékbe vételét, az érintett jogi aktusok joghatásainak a fenntartását is előírta a 267/2012 rendelet részleges megsemmisítésének hatálybalépéséig (2013. szeptember 16-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, T-489/10, EU:T:2013:453, 80–83. pont), nevezetesen az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikkében előírt, a Bíróság előtti fellebbezési határidő lejártáig. Másodszor továbbra is arra az álláspontra helyezkedik, hogy a felperes által ügynöki minőségében a HDSL-nek nyújtott szolgáltatások alapvetőek, ugyanis e szolgáltatások hiányában a HDSL nem működhetne az Egyesült Arab Emírségekben. Harmadszor hangsúlyozza, hogy azok a kritériumok, amelyek alapján a felperes nevét felvették e jegyzékekbe, nem az atomfegyverek elterjedésével való kapcsolatán alapuló kritériumok, hanem a fenti 25. pontban felidézett, 2013. októberi intézkedésekben megállapított általános jegyzékbe vételi kritériumok. Negyedszer hangsúlyozza, hogy benyújtotta a felperes nevének az ugyanezen jegyzékekben való további szerepeltetésére vonatkozó bizonyítékokat azzal, hogy többek között bemutatta a felperes egyik munkavállalójának önéletrajzát, amely jelzi, hogy az említett munkavállaló akkor jár el, amikor az IRISL hajói Jebel Ali kikötőjét érintették.

89 Emlékeztetni kell arra, hogy a felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételére a 2013. októberi intézkedésekben meghatározott általános jegyzékbe vételi kritériumok alapján került sor, amelyek többek között a következők esetében teszik lehetővé az említett jegyzékekbe való felvételt: „az IRISL tulajdonában álló vagy általa ellenőrzött, a nevében eljáró, vagy az IRISL-nek vagy az IRISL tulajdonában álló, vagy általa ellenőrzött, vagy a nevében eljáró szervezeteknek biztosítási vagy egyéb alapvető szolgáltatásokat nyújtó személyek vagy szervezetek”, és a jegyzékbe vétel a következő indokolást tartalmazta: „[a felperes] alapvető szolgáltatásokat nyújt a HDS Linesnak, amely az IRISL nevében eljáró, jegyzékbe vett szervezet.”

90 A felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételére 2013. november 16-án került sor, és az azon a tényen alapult, hogy ügynöki minőségében alapvető szolgáltatásokat nyújtott a HDSL-nek, amely az IRISL nevében eljáró szervezet. Az említett jegyzékbe vétel indokolása tehát két egymáshoz kapcsolódó részből állt, amelyek közül az első rész azon alapult, hogy a felperes alapvető szolgáltatásokat nyújtott a HDSL-nek, a második pedig azon, hogy a HDSL az IRISL nevében eljáró szervezet.

91 Amint az a fenti 78. pontban kifejtésre került, az IRISL és a HDSL nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételét a Törvényszék (2013. szeptember 16-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, T-489/10, EU:T:2013:453) megsemmisítette, és amint az a fenti 79. pontban jelzésre került, ezeket a jegyzékbe vételeket megsemmisítésük visszaható hatálya miatt úgy kell tekinteni, mintha soha nem léteztek volna.

92 Amint az a fenti 32. pontban jelzésre került, az IRISL és a HDSL nevét 2013. november 26-án újra felvették a vitatott jegyzékekbe, azaz a felperes nevének az említett jegyzékekbe 2013. november 16-án való felvételét követően.

93 A fentiekből kitűnik, hogy a felperes neve vitatott jegyzékekbe való felvételekor, amely időpontban a fenti 55. pontban említett ítélkezési gyakorlat szerint értékelni kell a megtámadott jogi aktusok jogszerűségét, az IRISL és a HDSL neve nem szerepelt érvényesen az említett jegyzékekben.

94 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fenti 77–82. pontban kifejtettekkel azonos okokból, és ahogy arra a felperes hivatkozik, a Tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy határozott, hogy a 2013. novemberi jogi aktusokkal továbbra is szerepelteti a felperes nevét a vitatott jegyzékekben az IRISL és a HDSL nevének az említett jegyzékekbe való felvétele alapján, miközben e szervezetek neve nem szerepelt érvényesen e jegyzékekben a felperes neve ugyanezen jegyzékekbe való felvételének időpontjában.

95 Amint az ugyanis a fenti 77. pontban kifejtésre került, az IRISL és a HDSL neve vitatott jegyzékekbe való érvényes felvételének hiányában a felperes nevének az említett jegyzékekbe azzal az indokkal való felvétele, hogy alapvető szolgáltatásokat nyújtott a HDSL-nek, amely utóbbi szervezet az IRISL nevében jár el, már nem bizonyul igazoltnak az azzal kapcsolatos célkitűzés tekintetében, hogy biztosítsák az IRISL-lel és a HDSL-lel szemben elfogadott intézkedések hatékonyságát, és hogy garantálják, hogy ezeket az intézkedéseket ne kerüljék meg (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 16-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet, T-489/10, EU:T:2013:453, 75–77. pont; 2014. december 9-i BT Telecommunications kontra Tanács ítélet, T-440/11, nem tették közzé, EU:T:2014:1042, 149. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

96 Ezt a következtetést nem cáfolja a Tanács által a pervezető intézkedések keretében adott válaszában felhozott azon érv, amellyel arra hivatkozik, hogy az IRISL nevének a vitatott jegyzékekbe való felvétele indokolásában említett tényeket a 2013. szeptember 16-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítélet (T-489/10, EU:T:2013:453) nem kérdőjelezte meg, valamint hogy ezért az általános jegyzékbe vételi kritériumoknak az említett ítéletben megállapított jogellenességek orvoslása érdekében elfogadott 2013. októberi intézkedésekkel történő módosításának időpontjától kezdve a Törvényszék által megsemmisített említett jegyzékbe vételt igazoló ugyanezen tények az említett általános jegyzékbe vételi kritériumok egyikének már megfeleltek, nevezetesen annak, amely engedélyezi azon személyek vagy szervezetek nevének az említett jegyzékekbe való felvételét, akik, illetve amelyek megkerülték vagy megsértették az Egyesült Nemzetek határozatai vagy az uniós jogi aktusok rendelkezéseit. Másként fogalmazva, a Tanács szerint az általános jegyzékbe vételi kritériumoknak a 2013. októberi intézkedésekkel történő említett módosítása, amely a felperes nevének ezen jegyzékekbe való, a 2013. novemberi jogi aktusokkal végrehajtott felvétele előtt történt, ezen intézkedések elfogadásának időpontjától kezdve érvényessé tette az IRISL és a HDSL nevének az ugyanezen jegyzékekbe való felvételét.

97 Mindazonáltal meg kell jegyezni, hogy az a tény, hogy a Tanács a 2013. szeptember 16-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítéletben (T-489/10, EU:T:2013:453) kimondott megsemmisítés joghatásai felfüggesztésének időszakában, valamint a felperes nevének a vitatott jegyzékekbe a 2013. novemberi jogi aktusokkal való felvétele előtt a 2013. októberi intézkedések elfogadásával módosította a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek vagy szervezetek jegyzékébe való felvétel általános kritériumait, többek között annak biztosítása érdekében, hogy az IRISL és a HDSL nevének a említett jegyzékekbe való felvétele megfeleljen ezen új általános

jegyzékbe vételi kritériumoknak, nem cáfolja azt a következtetést, amely szerint – amint az a fenti 79–81. és 91. pontokban jelzésre került – amikor a fent hivatkozott ítéletben kimondott megsemmisítés joghatásai felfüggesztésének időszaka véget ért, az IRISL és a HDSL nevének a említett jegyzékekbe való, az említett ítélettel megsemmisített felvételét visszamenőleg törölték a jogrendből, mintha az soha nem létezett volna. Az említett új általános jegyzékbe vételi kritériumoknak a puszta módosítása ugyanis nem jár azzal a hatással, hogy az említett módosítás bekövetkezésétől kezdve érvényessé teszi az IRISL és a HDSL nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvételét, amelyre a korábbi általános jegyzékbe vételi kritériumok alapján került sor, tehát nem orvosolhatja az említett jegyzékbe vételeket megsemmisítő, 2013. szeptember 16-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítéletben (T-489/10, EU:T:2013:453) megállapított jogellenességeket.

98 A fenti 97. pontban jelzettől eltérő értelmezés sértené a fenti 55. pontban felidézett elvet. Ezért az IRISL és a HDSL nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételénél későbbi ténybeli és jogi körülmények nem vehetők figyelembe az említett jegyzékbe vételek jogszerűségének értékeléséhez.

99 Ebből az következik, hogy – amint az a fenti 80. pontban jelzésre került – a Tanács az általános jegyzékbe vételi kritériumoknak a 2013. októberi intézkedésekkel való puszta módosításával nem orvosolhatta a 2013. szeptember 16-i Islamic Republic of Iran Shipping Lines és társai kontra Tanács ítéletben (T-489/10, EU:T:2013:453) megállapított jogellenességeket, és nem szerepeltethette továbbra is az IRISL és a HDSL nevét a vitatott jegyzékekben. Az említett jegyzékbe vételt illetően meg kell egyébként állapítani, hogy a Tanács nem elégedett meg az említett általános jegyzékbe vételi kritériumok puszta módosításával, hanem többek között az ezen új általános jegyzékbe vételi kritériumokon alapuló új jegyzékbe vételekről rendelkezett. Ugyanakkor – amint az a fenti 92. és 93. pontban jelzésre került – ezekre az új jegyzékbe vételekre a felperes nevének az említett jegyzékekbe való felvételét követően került sor, tehát azok a fenti 94. és 95. pontban kifejtett okokból nem igazolhatják a 2013. novemberi jogi aktusokon alapuló ezen utóbbi jegyzékbe vételt.

100 Ebből az következik, hogy helyt kell adni az ötödik jogalapnak, és meg kell semmisíteni a 2013. novemberi jogi aktusokat a felperesre vonatkozó részükben, anélkül hogy szükséges lenne a többi jogalap, valamint a 2013. októberi intézkedésekben meghatározott általános jegyzékbe vételi kritériumok jogellenességére alapított kifogás vizsgálata.

A megtámadott jogi aktusok részleges megsemmisítésének joghatásairól

101 Ami az 522/2013 végrehajtási rendeletet illeti, amellyel a felperes nevét felvették a 267/2012 rendelet IX. mellékletében szereplő jegyzékbe, ki kell emelni, hogy az említett rendelet az 1154/2013 rendelet elfogadását követően már nem vált ki joghatásokat. Következésképpen az 522/2013 végrehajtási rendelet felperest érintő részében történő megsemmisítése csak azokat a joghatásokat érinti, amelyeket e végrehajtási rendelet a hatálybalépésének időpontja és az 1154/2013 rendelet elfogadásának időpontja között váltott ki.

102 A 2013/270 határozatot illetően, amellyel a felperes nevét felvették a 2010/413 határozat II. mellékletében szereplő jegyzékbe, pontosítani kell, hogy a felperest érintő részében történő megsemmisítésének joghatásai azonnaliak és véglegesek.

103 Ami az 1154/2013 rendelet megsemmisítésének időbeli hatályát illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 60. cikkének második bekezdése értelmében az EUMSZ 280. cikktől eltérve e rendelet felperest érintő részében történő megsemmisítése csak az említett alapokmány 56. cikkének első bekezdésében említett fellebbezési határidő lejártának napjától vagy – ha e határidőn belül fellebbezést nyújtottak be – a fellebbezés elutasításának napjától lép hatályba (lásd analógia útján: 2011. szeptember 16-i Kadio Morokro kontra Tanács ítélet, T-316/11, nem tették közzé, EU:T:2011:484, 38. pont; 2013. szeptember 6-i Good Luck Shipping kontra Tanács ítélet, T-57/12, nem tették közzé, EU:T:2013:410, 74. pont).

104 A 2013/661 határozattal módosított 2010/413 határozatot illetően emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 264. cikk második bekezdése értelmében a Törvényszék, ha szükségesnek ítéli, megjelöli a semmisnek nyilvánított jogi aktusoknak azokat a joghatásait, amelyek továbbra is fennmaradnak (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 6-i Europäisch-Iranische Handelsbank kontra Tanács ítélet, T-434/11, EU:T:2013:405, 220. pont; Good Luck Shipping kontra Tanács ítélet, T-57/12, nem tették közzé, EU:T:2013:410, 75. pont).

105 E tekintetben a 267/2012 rendelet IX. mellékletét módosító 1154/2013 rendelet részleges megsemmisítése hatálybalépésének időpontja és a 2013/661 határozattal módosított 2010/413 határozat II. melléklete részleges megsemmisítése hatálybalépésének időpontja közötti különbség fennállása súlyosan sértheti a jogbiztonságot, mivel e két jogi aktus azonos intézkedéseket ír elő a felperes tekintetében.

106 Következésképpen a 2013/661 határozattal módosított 2010/413 határozat II. mellékletének joghatásait a felperest illetően fenn kell tartani az 1154/2013 rendelet részleges megsemmisítésének a 267/2012 rendelet IX. melléklete tekintetében való hatálybalépéséig (lásd analógia útján: 2012. december 11-i Sina Bank kontra Tanács ítélet, T-15/11, EU:T:2012:661, 89. pont; 2013. szeptember 6-i Good Luck Shipping kontra Tanács ítélet, T-57/12, nem tették közzé, EU:T:2013:410, 76. pont).

A költségekről

107 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Tanács a T-423/13. és a T-64/14. sz. egyesített ügyekben pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségei, valamint a felperes részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a Good Luck Shipping LLC-t érintő részében megsemmisíti:

– az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/413/KKBP határozat módosításáról szóló, 2013. június 6-i 2013/270/KKBP tanácsi határozatot;

– az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 267/2012/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2013. június 6-i 522/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletet;

– az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/413/KKBP határozat módosításáról szóló, 2013. november 15-i 2013/661/KKBP tanácsi határozatot;

– az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 267/2012/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2013. november 15-i 1154/2013/EU tanácsi végrehajtási rendeletet.

2) A Törvényszék a 2013/661 határozat joghatásait a Good Luck Shipping tekintetében az 1154/2013 rendelet megsemmisítésének hatálybalépéséig fenntartja.

3) **Az Európai Unió Tanácsa a saját költségein kívül viseli a Good Luck Shipping részéről felmerült költségeket.**

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. május 24-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei 2

Az eljárás és a felek kérelmei 6

A jogkérdésről 7

A T-423/13. sz. ügyről 7

A Tanács által a jelen esetben ténylegesen hivatkozható bizonyítékokról 9

A mérlegelési hibára alapított kifogás megalapozottságáról 11

A téves jogalkalmazásra alapított kifogás megalapozottságáról 12

A T-64/14. sz. ügyről 14

A megtámadott jogi aktusok részleges megsemmisítésének joghatásai 17

A költségekről 18